ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА

№ 25.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 29-*го Марта* — **1846** — *Wilno.* PIĄTEK, 29-*go Marca.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 22 Марта.

Ихъ Императорскія Высочества Государи Великіе Князья Николай Николаевичъ и Михаилъ Николаевичъ въ Воскресенье, 17-го Марта, въ осьмомъ часу вечера, изволили возвратиться изъ Москвы въ здѣшнюю столицу, въ вожделѣнномъ здравіи.

—

Высочайшими Грамотами, 13-го, 21-го и 28-го Ноября и 6-го Декабря 1845 года, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: ордена Св. Анны 1-й степени: Королевско-Сицилійскій Членъ Генеральной Консульты, Командоръ *Спинелли*; Генералъ-Маіоры: Командующій 2-ю Бригадою 1-й Гренадерской Дивизіи, *Скобельцынъ*; состоящій по Кавалеріи, Баронъ *Врангель*, и Состоящій по Артиллеріи, Генералъ-Лейтенантъ *Винспіеръ*.

— Высочайшими Грамотами, 23-го и 25 Декабря 1845 г., Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Св. Станислава 1-й степени, Генералъ-Маіоры: Командиръ 2-й Бригады 1-й Кирасирской Дивизіи, *Рейснеръ*; Командиръ 2-й Бригады 13-й Пѣхотной Дивизіи, *Румянцовъ*; и Начальникъ 5-й Артиллерійской Дивизіи *Ивинъ*.

— Члена Совѣта Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника *Величко*, Высочайше повелѣно отставить отъ службы, за неумѣстные его званію поступки.

—

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ всеподданнѣйшій докладъ Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената о мѣрахъ къ прекращенію подлоговъ при доказательствѣ дворянства, мнѣніемъ положилъ: въ дополненіе подлежащихъ статей Св. Зак. постановить: 1) Отнынѣ впредь всѣ лица, отыскивающія дворянское достоинство по владѣнію недвижимыми имѣніями, обязаны, вмѣстѣ съ требуемыми о томъ закономъ доказательствами, представлять и точныя удостовѣренія подлежащаго мѣстнаго Губернскаго или Областнаго Правленія, что означенныя имѣнія дѣйствительно существовали или существуютъ въ тѣхъ мѣстахъ, въ коихъ по документамъ показаны. 2) Правленія, выдавшія означенныя удостовѣренія, посылаютъ копіи съ оныхъ по первой почтѣ въ то мѣсто, куда удо-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 22 go Marca.

Ich Cesarskie Wysokości Wielcy Xiążęta Nikołaj Nikołajewicz i Michał Nikołajewicz, w Niedzielę, 17-go Marca, o godzinie ósméj wieczorem, raczyli powrócić z Moskwy do tutejszéj stolicy, w pożądaném zdrowiu.

—

Przez Najwyższe Dypłomata, z d. 13-go, 21-go i 28-go Listopada i 6-go Grudnia 1845 roku, Najłaskawiéj mianowani zostali Kawalerami Orderu Św. Anny 1-éj klassy: Królewsko-Sycylijski Członek Jenerałnej Konsulty, Komandor *Spinelli*; Jenerał-Majorowie: Dowodzący 2-gą Brygadą 1-éj Dywizyi Grenadyerów *Skobelcyn*; zostający w Jeździe, Baron *Wrangel*, i zostający w Artylleryi, Jenerał-Porucznik *Winspier*.

— Przez Najwyższe Dypłomata, z dnia 23-go i 25-go Grudnia 1845 roku, Najłaskawiéj mianowani zostali Kawalerami Orderu Św. Stanisława 1-éj klassy, Jenerał-Majorowie: Dowódzca 2-éj Brygady, 1-éj Dywizyi Kirasyerów, *Reisner*; Dowódzca 2-éj Brygady 13-éj Dywizyi Piechoty, *Rumiancow*, i Naczelnik 5-éj Dywizyi Artyleryi, *Iwin*.

— Członka Rady Ministra Spraw Wewnętrznych, Rzeczywistego Radzcę Stanu *Wieliczko*, Najwyżéj rozkazano usunąć ze służby, za niewłaściwe jego dostojeństwu postępki.

—

Rada Państwa w Departamencie Prawodawstwa i na Ogólnem Zgromadzeniu, rozpatrzywszy najpoddanniejsze przełożenie z Ogólnego Zgromadzenia trzech piérwszych Departamentów Rządzącego Senatu o środkach zapobieżenia fałszom przy wywodzeniu szlachectwa, *dała zdanie*: aby do odpowiednich artykułów Układu Praw przydać następne postanowienia: 1) Na przyszłość wszyscy poszukujący szlachectwa z tytułu posiadania dóbr nieruchomych, obowiązani są, przy wymaganych prawem dowodach, składać i wierzytelne świadectwa właściwych miejscowych gubernialnych lub obwodowych rządów, o tém, iż wspomnione dobra znajdowały się lub znajdują się rzeczywiście w tych miejscach, w których je wskazują dokumenta. 2) Rządy po wydaniu tych świadectw, posyłają piérwszą pocztą ich kopie do tego urzędu, do którego świadectwa te w autentykach powinny być podane przez poszukających. 3) Bez takich świadectw, i bez otrzymania z nich kopij,

стовѣренія сіи въ подлинникѣ должны быть представлены просителями. 3) Безъ такихъ удостовѣреній, а равно и прежде полученія копій съ оныхъ, Дворянскія Депутатскія Собранія къ разсмотрѣнію упомянутыхъ выше дѣлъ не приступаютъ. 4) По всѣмъ дѣламъ о дворянствѣ, начавшимся уже производствомъ какъ въ Герольдіи и Временномъ ея Присутствіи, такъ и въ Дворянскихъ Депутатскихъ Собраніяхъ, мѣста сіи, если просители отыскиваютъ дворянское достоинство по владѣнію недвижимыми имѣніями, требуютъ означенныя объ оныхъ удостовѣренія чрезъ Гражданскихъ Губернаторовъ или Генералъ Губернаторовъ. Удостовѣренія сіи Депутатскія Собранія, при представленіи дѣлъ въ Герольдію, прилагаютъ въ подлинникѣ, присовокупляя къ онымъ, въ томъ случаѣ, когда сіи документы предъявлены самыми просителями, и доставленныя съ оныхъ отъ мѣстныхъ Начальствъ копіи. Мнѣніе сіе Высочайше утверждено 3-го Января 1846 года.

Deputacye Wywodowe nie mogą zabierać się do rozpatrywania spraw wyżéj oznaczonych. 4) We wszystkich sprawach o szlachectwo, toczących się już bądź w Heroldyi, bądź w tymczasowym jéj urzędzie, bądź w Komissyach Wywodowych, jeśli poszukujący szlachectwa dowodzą go posiadaniem dóbr nieruchomych, wymienione urzędy ściągają powyższe świadectwa przez Gubernatorów Cywilnych, lub Jenerał-Gubernatorów. Komissye Wywodowe, przesyłając sprawy do Heroldyi, załączają i autentyki powyższych świadectw, a jeśli one były złożone przez samych poszukających, to razem i kopie ich, otrzymane od miejscowych Zwierzchności. Zdanie to Najwyżéj utwierdzone 3 Stycznia 1846 roku.

Вольный Городъ Краковъ.

26 *Марта.*

Въ Австрійскомъ Наблюдателѣ помѣщено, изъ Кракова, отъ 12-го Марта слѣдующее извѣстіе: По занятіи города Кракова и его округа войсками трехъ покровительствующихъ Державъ, Начальники сихъ войскъ, обще съ Резидентами Высокихъ Державъ, приступили къ учиненію распоряженій, клонящихся къ возстановленію порядка и безостановочнаго теченія дѣлъ. Признавъ при нынѣшнихъ обстоятельствахъ необходимымъ учредить управленіе военное ввѣренное одному лицу, Резиденты покровительствующихъ Дворовъ, по совѣщаніи съ тремя Начальниками войскъ, положили: ввѣрить главное военное управленіе Краковскимъ округомъ начальнику Австрійскаго войска; затѣмъ сдѣланы распоряженія о расположеніи въ городѣ Краковѣ Австрійскаго, а въ округѣ онаго, Россійскаго и Прусскаго отрядовъ войскъ, о доставленіи, войскамъ симъ продовольствія, и объ учрежденіи гражданскихъ властей подъ завѣдываніемъ военныхъ начальниковъ; причемъ учреждена общая слѣдственная коммисія, для предварительныхъ допросовъ задержанныхъ за участіе въ мятежѣ лицъ,—выдачи изъ нихъ тѣхъ, кои окажутся подданными одной изъ покровительствующихъ Державъ, задержанія, впредь до назначенія суда, уроженцовъ Краковскихъ или чужестранныхъ, и освобожденія тѣхъ, кои окажутся менѣе виновными. По обнародованіи и приведеніи въ дѣйствіе всѣхъ сихъ распоряженій, начальствующіе войсками объявили возложенное на нихъ порученіе исполненнымъ; Начальникъ Россійскаго корпуса, Генералъ отъ кавалеріи Ридигеръ, возвратился въ Варшаву, а Королевско-Прусскій дивизіонный Генералъ Графъ Бранденбургъ въ Силезію; вслѣдъ за симъ и вступившія въ городъ Краковъ Россійскія и Прусскія войска, очистили городъ и расположились въ округѣ онаго, въ назначенныхъ мѣстахъ.

— Въ сегодняшней Краковской газетѣ пишутъ слѣдующее: „Начальникъ Военно-гражданскаго управленія, Лейтенантъ-Фельдмаршалъ Австрійскихъ войскъ, Графъ Кастиліоне, въ предписаніи своемъ отъ 22 го Марта с. г. N. 167, обнародовалъ слѣдующее распоряженіе: „Всѣ чужеземцы жительствующіе въ городѣ Краковѣ и въ округѣ онаго, обязаны немедленно выѣхать изъ края. Изъ правила сего изъемляются тѣ, которые на пребываніе въ здѣшнемъ краѣ снабжены надлежащими паспортами или другими узаконенными видами, а именно: 1) частные оффиціалисты, купеческіе сидѣльцы, ученики и работники ремесленниковъ, домашніе служители, если они находятся въ должностяхъ; 2) поденьщики: 3) Австрійскіе и Россійкіе подданные, которые, жительствуя здѣсь съ 25 Ноября 1836 года, внесены уже въ списокъ, для предоставленія имъ правъ Краковскихъ подданныхъ; наконецъ, 4) всѣ, которые представятъ основательныя и несомнѣнныя доказательства необходимости пребыванія ихъ въ Краковѣ или округѣ онаго, съ тѣмъ однако же, что въ поданныхъ немедленно о томъ къ Директору Полиціи прошеніяхъ, изложатъ обстоятельно всѣ причины, побуждающія ихъ къ дальнѣйшему здѣсь пребыванію, въ каковомъ случаѣ Г. Лейтенантъ-Фельдмаршалъ самъ будетъ давать разрѣшеніе. Само собою разумѣется, что чужестранцы, къ какому бы они состоянію или сословію ни

Wolne Miasto Krakow.

Dnia 26 marca.

Dostrzegacz Austryacki donosi z Krakowa, z d. 12 marca: „Po zajęciu miasta i okręgu Krakowa przez wojsko 3-ch opiekuńczych Mocarstw, postanowili Dowódzcy 3-ch korpusów pomienionego wojska, w połączeniu z Rezydentami tychże Mocarstw, wydać wszelkie rozporządzenia, do przywrócenia porządku i regularnego toku administracyi potrzebne. Że zaś ta administracya w teraźniejszych okolicznościach nie może być inna jak tylko wojskowa, i że kierunek musi być skoncentrowany w jednéj ręce; Rezydenci przeto opiekuńczych Mocarstw, zgromadziwszy się z 3-ma Naczelnikami wojsk na konferencyę, uradzili, aby Komendant Austryackiego wojska w Krakowie, stanął na czele tymczasowéj wojskowéj administracyi Okręgu tegoż miasta. Następnie rozporządzono, aby osadzenie miasta Krakowa przez Cesarsko-Austryackie wojsko, a zajęcie kraju podług wyznaczonych linii demarkacyjnych, przez Cesarsko-Rossyjskie i Królewsko-Prusskie wojska nastąpiło. Również uregulowano wszystko, co się tyczy utrzymania i zaopatrywania w żywność tych wojsk, jako też składu administracyi cywilnéj pod przewodnictwem wojskowych dowódzców; mianowano połączoną wojskową Komissya dla przesłuchania uprzednio wszystkich, z powodu udziału w buncie schwytanych osób; wydania trzem opiekuńczym mocarstwom tych, którzy są ich poddanymi; zatrzymania do dalszéj procedury sądowéj tych, którzy są rodem z Krakowa, albo też do obcego kraju należą; i nakoniec wypuszczenia na wolność tych, którzy się mniéj winnymi okażą. Po ogłoszeniu wszystkich tych rozporządzeń i nadaniu im mocy wykonawczéj, oświadczyli Naczelnicy trzech wojsk, że zadanie ich jest spełnione. Cesarsko-Rossyjski Jenerał Jazdy, Rüdiger, powrócił do Warszawy, a Królewsko-Prusski Jenerał Dywizyi, Hr. Brandenburg, do Szląska. Cesarsko-Rossyjskie i Królewsko-Prusskie wojska, które były wkroczyły do miasta Krakowa, opuściły je także, i rozeszły się na wyznaczone dla nich stanowiska w okręgu miasta Krakowa.“

— W dzisiejszéj Gazecie Krakowskiéj czytamy co następuje: „Cesarsko-Królewski Feldmarszałek-Porucznik, Hrabia Castiglione, Naczelnik Rządu Wojskowo-Cywilnego reskryptem swoim pod d. 22-m marca r b za Nr. 167 wyszłym, wydał rozporządzenie treści następującéj: „Wszyscy obco-krajowi, tak w mieście Krakowie jak i jego okręgu zamieszkali, mają kraj tutejszy w jak-najkrótszym czasie opuścić. Od reguły téj wolnemi są osoby, które do pobytu w kraju tutejszym przepisanemi legalnemi paszportami, lub innemi szczególnemi pozwoleniami są zaopatrzone, a mianowicie: 1) officyaliści prywatni, subjekci handlowi, terminatorowie i czeladź rzemieślnicza, tudzież służący domowi, jeżeli ci wszyscy w obowiązkach lub służbie zostają; 2) osoby zarobkiem dziennym się trudniące; 3) poddani Cesarsko-Austryaccy i Cesarsko-Rossyjscy, którzy z tytułu zamieszkania swojego w kraju tutejszym od dnia 25-go listopada 1836 r., podali się na listę, celem otrzymania praw poddaństwa miasta Krakowa; nakoniec: 4) wszyscy ci, którzy oprócz posiadania legalnych paszportów, niewątpliwemi i ważnemi powodami konieczność pobytu swego w kraju miasta Krakowa usprawiedliwią, pod tym atoli warunkiem, że w prośbie do Dyrektora Policyi o dalszy pobyt bezwłocznie podać się mającéj, wszystkie przyczyny znaglające ich do dalszego w tym kraju pobytu wymienią, w jakowym razie JW. Feldmarszałek sam osobiście pozwolenia udzielać będzie. Rozumie się samo z siebie, że obco-krajowi, do

принадлежали, обвиненные или подозрѣваемые въ участіи при бывшихъ смятеніяхъ, а равно не имѣющіе узаконенныхъ видовъ, не изъемлются изъ общаго правила, и въ отношеніи удаленія изъ края, съ ними будетъ поступлено на основаніи существующихъ постановленій. Обнародывая сіе распоряженіе, Дирекція Полиціи симъ даетъ знать всѣмъ чужестранцамъ, въ Краковѣ и его округѣ, чтобы они въ продолженіи 14 сутокъ, со дня обнародованія сего постановленія, явились въ Дирекцію Полиціи, гдѣ имъ будутъ выданы надлежащіе паспорты на проѣздъ въ государство, коего они подданные: въ противномъ же случаѣ, по истеченіи сего срока, будутъ понуждены соотвѣтственными мѣрами къ удаленію изъ края.

Краковъ, 26-го Марта 1846 года.

Директоръ Полиціи *Кребль*.
Секретарь *Дуциллловичъ*.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 23 *Марта*.

Изъ сообщенныхъ здѣшними газетами о послѣднемъ Польскомъ мятежѣ свѣдѣній извѣстно, что нѣкоторыя лица изъ католическаго духовенства виновны въ дѣятельномъ участіи въ этомъ мятежѣ, или въ знаніи о немъ. Хотя число сихъ заблуждшихъ духовныхъ лицъ въ нашемъ краѣ весьма незначительно, и усилія ихъ къ обольщенію народа, остались безуспѣшны, но католическіе епископы тѣхъ мѣстъ, гдѣ сіе произошло, по полученіи о томъ свѣдѣнія, поспѣшили изъявить негодованіе свое противъ таковыхъ преступныхъ замысловъ, и подтвердить подвѣдомственнымъ имъ духовнымъ властямъ о строгомъ соблюденіи долга вѣрноподданнической присяги, также о внушеніи этого правила и жителямъ католическаго вѣроисповѣданія. Въ томъ же духѣ послѣдовало нынѣ посланіе главы католической церкви. Изъ достовѣрнаго источника получили мы свѣдѣніе, что Его Святѣйшество Папа препроводилъ къ епископу Кульмскому посланіе, въ коемъ изъявляетъ прискорбіе свое по случаю возникшаго заговора, и особенное неудовольствіе, что къ обольщенію умовъ заговорщики старались дѣйствовать именемъ католической религіи, и что нѣкоторыя духовныя лица, забывъ долгъ своего званія, допустили вовлечь себя въ преступные замыслы. При изъявленіи сихъ чувствованій, Его Святѣйшество поручаетъ Кульмскому епископу, (который до полученія посланія, по собственному побужденію, уже это исполнилъ), распорядиться во ввѣренной ему епархіи, о внушеніи прихожанамъ вѣрноподданнической приверженности къ царствующему Монарху и покорности установленной отъ Бога власти, также подтвердить духовенству своей паствы, дабы собственнымъ примѣромъ усердно старалось отклонять жителей католическаго исповѣданія отъ всякихъ возмутительныхъ наущеній.

Распоряженіе сіе верховнаго Владыки католической церкви, не требуетъ никакихъ поясненій: даже близорукіе не могутъ оставаться въ недоумѣніи, сколь тщетны обольщенія тѣхъ людей, кои послѣднее возмущеніе стараются оправдать претерпѣваемыми, якобы католическою церковью, гоненіями.

Бреславъ, 24 *Марта*.

Е. В. Король далъ слѣдующее повелѣніе генералъ-адъютанту графу Бранденбургу, командиру 4 корпуса: „Изъ представленныхъ мнѣ донесеній, я съ удовольствіемъ усматриваю, съ какою точностію и соотвѣтственностію цѣли, исполнены распоряженія, касательно сосредоточенія войскъ, состоящихъ подъ вашимъ начальствомъ, по случаю послѣднихъ событій въ Краковѣ и Герцогствѣ Познанскомъ. Я не оставилъ также безъ вниманія, съ какимъ усердіемъ командированные въ подкрѣпленіе резервы и баталіоны Ландвера, въ самое непродолжительное время, явились къ мѣстамъ своего назначенія, что доказываетъ ихъ благонамѣренность. Вслѣдствіе сего поручаю вамъ изъявить мое удовольствіе всѣмъ Гг. офицерамъ и нижнимъ чинамъ, и благодарность мою всѣмъ содѣйствовавшимъ въ семъ случаѣ начальникамъ.“

jakiego bądź stanu lub klassy należący, o udział w tutejszych rozruchach poszlakowani, a nawet podejrzani, lub w dowody legitymacyjne niezaopatrzeni, z pod ogólnego rozporządzenia wydalania z kraju, pod żadnym względem wyjętymi być nie mogą, i że z nimi wedle przepisów w téj mierze wydanych postąpioném będzie.“ Podając przeto do wiadomości publicznéj niniejsze rozporządzenie, Dyrekcya Policyi wzywa wszystkich obco-krajowych tak w mieście Krakowie jak i jego okręgu zamieszkałych, ażeby najdaléj w ciągu dni czternastu od daty dzisiejszéj rachując, do Dyrekcyi Policyi zgłosili się, gdzie im stosowne paszporta, do powrotu do kraju, którego są poddanymi, wydane zostaną: po upływie bowiem tego terminu, środkami, jakie za stosowne uznane będą, do opuszczenia kraju tutejszego znagleni zostaną.

Krakow, dnia 26-go marca 1846 roku.

Dyrektor Policyi, *Kroebl*.
Sekretarz *Ducillowicz*.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Prussy.

Berlin, 23 *marca*.

Wiadomo z doniesień gazet tutejszych, o biegu ostatnich Polskich zaburzeń, że także niektórzy duchowni katoliccy, już to jako udział czynny w ostatnim rokoszu mający, już też jako tylko posiadający o nim wiadomość, poszlakowanymi byli. Jakkolwiek liczba tych obłąkanych duchownych w naszym kraju jest bardzo mała, i usiłowania ich ku uwiedzeniu ludu bez ważnego pozostały skutku, jednakże Biskupi katoliccy wzmiankowanych stron, powziąwszy o tém wiadomość, pospieszyli z wyjawieniem oburzenia swego przeciw tym zbrodniczym zamachom i upomnieniem podwładnego sobie kleru, do najściślejszego zadośćuczynienia zaprzysiężonym obowiązkom poddanych, jak niemniéj odpowiedniego działania na umysły ludu katolickiego. W podobny sposób wyraził się teraz także sam Papież, Arcypasterz Kościoła katolickiego. Jak nam bowiem z najlepszego źródła wiadomo, wydał Ojciec św. brewe do Biskupa Chełmskiego, w którém wyraża swój żal z powodu zamierzonego spisku, i szczególne swoje nieukontentowanie z tego względu, że używają ku temu religii katolickiéj, jako pozoru do omamienia umysłów, i że niektórzy duchowni, zapomniawszy o obowiązkach powołania swego, wciągnąć się dali do spółdziałania w tych zbrodniczych zamieszkach. Z tym wyrazem Arcypasterskiego żalu, z powodu nadużycia religii, jako płaszczyka zamachów zbrodniczych, połączone jest życzenie, (które godny Biskup Chełmski już z własnego popędu uprzedził), aby wzmiankowany Prałat zalecił w dyecezyi swojéj nauczanie parafijan obowiązków wierności poddanych względem Panującego, i posłuszeństwa dla ustanowionéj od Boga zwierzchności, również, aby upomniał Duchowieństwo dyecezyi swojéj, iżby gorliwie starało się strzedz katolicką ludność słowami i własnym przykładem, od poduszczeń ludzi burzliwych.

Rozporządzenie to Głowy Kościoła katolickiego, nie potrzebuje żadnego komentarza; nawet krótko widzący nie może zostawać w wątpliwości, jak czczemi są ułudzenia tych, którzy starają się, pod pozorem wyrządzonéj krzywdy interesom Kościoła katolickiego, uniewinnić wypadki ostatniego rokoszu.

Wrocław, 24 *marca*.

Jego Królewska Mość wydał następujący rozkaz gabinetowy do Jenerał-Adjutanta Hr. de Brandeburg, Dowódzcy 4-go korpusu armii: „Z przedstawionych mi raportów, spostrzegłem z ukontentowaniem, jak odpowiednio celowi i punktualnie rozporządzone i wykonane zostały koncentracye wojsk, pod dowództwem waszym zostających, w skutek ostatnich wypadków w Krakowie i w Poznańskiem. Ponieważ nie mogło ujść uwagi mojéj, z jaką gorliwością w pomoc wykomenderowane rezerwy i bataliony landweru, w najkrótszym przeciągu czasu, przeznaczeniu swemu zadość uczyniły, i w tym pocieszający dowód dobrego sposobu myślenia tychże znalazłem: polecam wam przeto, udzielić w mojem imieniu pochwałę właściwym Oficerom i wojsku, jak również oświadczyć zadowolenie moje wszystkim współdziałającym władzom.“

Зонненбергъ, 10 Марта.

Здѣсь наряжена слѣдственная коммиссія, для производства дѣлъ о задержанныхъ мятежникахъ. Здѣшній гарнизонъ усиленъ одною ротою пѣхоты и 30 гусарами. Въ числѣ содержащихся здѣсь арестантовъ находятся: 3 графа, 16 дворянъ, изъ коихъ одинъ называлъ себя начальникомъ возстанія на лѣвомъ берегу Вислы, одинъ Профессоръ, одинъ Докторъ медицины, а прочіе всѣ разнаго рода ремесленники.

— Въ числѣ арестованныхъ находится также одинъ изъ богатѣйшихъ краковскихъ банкировъ, Г. Вольфъ, который въ качествѣ министра финансовъ мятежниковъ, захватилъ казну въ Величкѣ.

— Изъ Глогова сообщаютъ, что, въ числѣ доставленныхъ въ сей городъ 8-ми польскихъ заговорщиковъ, находится также князь Сулковскій, владѣлецъ Рыдзыны.

Австрія.

Вѣна, 22 Марта.

Генералъ-губернаторъ Эрцгерцогъ Фердинандъ д'Эсте, объѣхавъ всѣ округи подвѣдомственнаго ему края, возвратился 20 сего мѣсяца, въ 7 часовъ вечера, въ городъ Лембергъ, въ вожделѣнномъ здравіи.

— Въ Австрійскомъ Наблюдателѣ напечатанъ слѣдующій рескриптъ Его Величества Императора Австрійскаго, послѣдовавшій на имя Галиційскаго Губернатора Эрцгерцога Фердинанда:

„Любезнѣйшій племянникъ нашъ Эрцгерцогъ Фердинандъ.

„Во время послѣднихъ несчастныхъ происшествій въ Галиціи, многіе тамошніе мои чиновники и служащіе отличились особеннымъ присутствіемъ духа и подвигами истиннаго усердія въ исполненіи лежащихъ на нихъ обязанностей, сопровождавшихся часто съ личною опасностію. Вслѣдствіе того пріобрѣли они право на совершенное мое благоволеніе, которое имъ и объявляю.

Вѣна, 12-го Марта, 1846 года.

(подп.) Фердинандъ.

— Его Величество Императоръ Австрійскій, пожаловалъ 12 Марта, Адъютанту Главнокомандующаго войсками въ Галиціи, Подполковнику Лудвику Бенедеку, орденъ Леопольда, съ освобожденіемъ отъ взноса установленной платы.

— Въ Лембергской газетѣ, отъ 24 Марта, N. 35, пишутъ: Во французскомъ журналѣ *Constitutionnel*, N. 71, помѣщено слѣдующее: Въ то время когда разнесся въ Лембергѣ слухъ, о возстаніи крестьянъ, разсказываютъ, что президентъ тамошняго правленія, Г. Кригъ, будучи спрошенъ по сему предмету нѣсколькими дворянами, отвѣчалъ: „если крестьяне убиваютъ шляхту, то войско съ своей стороны, будетъ убивать крестьянъ.“ Въ томъ же журналѣ приводятъ также слѣдующій отзывъ Лембергскаго президента: „Мы будемъ имѣть три дня работы, но за то пріобрѣтемъ спокойствіе на пятьдесятъ лѣтъ.“ Такъ какъ въ сказанномъ журналѣ утверждаютъ, что слова сіи произнесены якобы здѣсь, въ Лембергѣ, въ присутствіи нѣсколькихъ дворянъ, то всякій можетъ засвидѣтельствовать, правда-ли это, или безстыдная ложь, каковою и объявляю я сіи слова.

Лембергъ, 24 Марта 1846 года.

Президентъ Губерніи, Баронъ Францъ *Кригъ.*

Съ границъ Галиціи, 25 Марта.

Изъ Кракова получено извѣстіе, что Прусскій генералъ графъ Бранденбургъ увѣдомилъ представителей двухъ прочихъ Державъ, о полученномъ отъ своего правительства повелѣніи, выдать находящихся въ Силезіи плѣнныхъ, принадлежащихъ къ числу подданныхъ сихъ Державъ, и вслѣдствіе того, потребовалъ назначенія особой коммисіи, для разбора происхожденія плѣнныхъ и для принятія ихъ.

Изъ Сѣверной Венгріи, 7 Марта.

По извѣстіямъ изъ Галиціи, спокойствіе и порядокъ тамъ возстановлены и крестьяне возвращаются къ своимъ полевымъ работамъ. Между тѣмъ, болѣе ста помѣщичьихъ имѣній остаются пока безъ всякаго управленія, что объясняется частію революціонными событіями, частію же тѣмъ обстоятельствомъ, что большая часть помѣщиковъ и управителей, даже вовсе неучаствовавшихъ въ инсуррекціи, въ общемъ смятеніи предпочли покинуть свои

Sonenberg, 10 marca.

Ustanowioną tu została nowa Komissya śledcza, celem instrukcyi w processach kryminalnych, przeciw tutejszym jeńcom wytoczyć się mających. Załoga tutejsza powiększoną została o jedną kompanię piechoty i 30 huzarów. Pomiędzy tutejszymi więźniami znajduje się 3 Hrabiów, 16 szlachty, z których jeden mianował się Naczelnikiem powstania na lewym brzegu Wisły, 1 Professor, 1 Doktor medycyny, wreszcie rzemieślnicy wszelkiego rodzaju.

— Pomiędzy aresztowanymi znajduje się także jeden z najbogatszych bankierów Krakowskich, P. Wolff, który jako nominowany Minister skarbu rokoszan, zabrał kassę solną w Wieliczce.

— Z Głogowa donoszą, że między dostawionymi do tego miasta 8 miu spiskowymi polskimi, znajduje się także Xiąże Sułkowski, dziedzic Rydzyny.

Austrya.

Wiedeń, 22 marca.

J. K. W. Arcy-Xiążę Austryacki d'Este Ferdynand ukończywszy podróż inspekcyjną po wszystkich Cyrkułach Galicyjskich, powrócił do Lwowa w najpożądańszém zdrowiu, dnia 20-go b. m., o godzinie 7-éj wieczorem.

— W *Dostrzegaczu Austryackim* czytamy następujący Reskrypt J. C. Królewskiéj Mości Cesarza Austryackiego, wydany do Arcy-Xięcia Ferdynanda:

„Kochany kuzynie Arcy-Xiążę Ferdynandzie!

„W ostatnich nieszczęsnych wypadkach zaszłych w Galicyi, odznaczyli się szczególniéj po największéj części Moi urzędnicy i officyaliści rządowi w tym kraju, przez przytomność umysłu i wielokrotne dowody chętnego dopełnienia obowiązków swoich, często z niebezpieczeństwem połączonych. Z tego powodu zjednali oni sobie prawo do mego zupełnego zadowolenia, które im przez niniejsze oświadczam.

Wiedeń, d. 12 go marca 1846 r.“

(podpisano) Ferdynand m. p.

— J. C. K. Apostolska Mość, najwyższém postanowieniem z dnia 12 marca, raczył najłaskawiéj nadać Adjutantowi jeneralnéj komendy w Galicyi, Podpółkownikowi Ludwikowi de Benedek, rycerski krzyż orderu Leopolda, z uwolnieniem od taxy.

— Czytamy w Gazecie Lwowskiéj, z d. 24 marca, N. 35: „Francuzka gazeta *Constitutionnel* zawiera w N-rze 71 co następuje: Co do piérwszych pogłosek, które o powstaniu włościan we Lwowie krążyły, opowiadają tu sobie bardzo ważne słowo Prezydenta rządu, P. Krieg. Kilku ze szlachty zapytywało go w téj mierze, a on z zimną krwią odpowiedział: „Jeżeli włościanie mordują szlachtę, tedy wojsko ze swojéj strony będzie mordowało włościan.“ Prócz tego stoi w tymże dzienniku: „Będziemy mieli trzy dni roboty, a pięćdziesiąt lat pokoju,“ rzekł przytém Prezydent Gubernium we Lwowie.“ Ponieważ tenże dziennik utrzymuje, że te oświadczenia miały być uczynione obecnéj we Lwowie, szlachcie, przeto można tu będzie także ocenić, czy powyżéj przytoczone wyrazy, są prawdą lub też bezwstydném kłamstwem, za które je niniejszém ogłaszam.

We Lwowie, dnia 24 marca 1846 r.“

Prezydent Gubernijalny, Franciszek Baron *Krieg.*

Z nad granicy Galicyi, 25 marca.

Powzięliśmy tu wiadomość z Krakowa, że Pruski Jenerał Hrabia Brandenburg, objawił reprezentantom dwóch innych Mocarstw opiekuńczych, iż od Rządu swojego otrzymał zlecenie wydania znajdujących się w Szląsku jeńców, o ile takowi są poddanymi właściwie dwóch resp. mocarstw. Zawezwał ich zarazem do ustanowienia kommissyi, złożonéj z officerów i urzędników policyjnych, aby ta zajęła się rozpoznaniem pochodzenia i odbiorem rzeczonych więźniów.

Z Węgier Północnych, 7 marca.

Podług wiadomości z Galicyi, spokojność i porządek wszędzie tam zostały przywrócone, i włościanie powracają do prac rolniczych. Tymczasem przeszło sto szlacheckich majątków pozostaje bez żadnego zarządu, co jest skutkiem, już to rewolucyjnych zaburzeń, już to że większa część właścicieli i oficyalistów, nie mających nawet żadnego udziału w powstaniu, wolała, w ogólném zamięszaniu, opuścić swoje siedziby i w ucieczce szukać ratunku. Atoli po przywróceniu porządku, wielu z nich zaczyna teraz

жилища и искать спасенія въ бѣгствѣ. По возстановленіи спокойствія иные теперь опять возвращаются, которыхъ прежде считали убитыми или взятыми въ плѣнъ. Инсургентовъ, кромѣ плѣнныхъ, которыхъ число простирается свыше 2,000 человѣкъ, теперь вовсе нѣтъ въ Галиціи; но, какъ говорятъ, нѣсколько бѣглыхъ шаекъ ихъ скитается въ Карпатскихъ горахъ, гдѣ нужда и голодъ вѣроятно заставятъ ихъ отдаться въ руки правосудія Движеніе войскъ къ границамъ Галиціи продолжается. Такимъ образомъ вчера, въ слѣдствіе двухъ эстафетъ, полученныхъ ночью на 6-е с. м. въ Эперисѣ, часть тамошняго гарнизона выступила къ сѣверу. Расположеніе духа между Славянскими жителями во всей сѣверной Венгріи весьма удовлетворительно.

Францiя.

Парижъ, 18 *Марта*

На двухъ послѣднихъ засѣданіяхъ палаты депутатовъ, предметомъ совѣщаній былъ, предложенный Г. Ремюза, проектъ относительно несообразности нѣкоторыхъ должностей отъ короны съ обязанностію представителя націи. Коммиссія, назначенная для соображенія сего проекта, объявила себя противъ онаго, а докладчикъ, ея Г. Корнъ, оправдывалъ побудительныя къ тому причины. Послѣ нѣсколькихъ отзывовъ въ пользу и противъ проекта, произнесъ наконецъ рѣчь Г. Тьеръ, въ коей, поддерживая рѣшительно проектъ Г. Ремюза, требовалъ преимущественно возстановленія чистоты въ представительной системѣ; сравнивая, по сему, поводу, Францію съ Англіею, разсуждалъ онъ о положеніи, въ какомъ находились бы обѣ эти страны, въ случаѣ кончины царствующихъ особъ: ,,Если бы Англія лишилась своей Королевы,—сказалъ Г. Тьеръ,—печальное это событіе повергло бы всѣхъ въ уныніе, но не причинило бы никакого политическаго потрясенія. Напротивъ, если бы Всевышнему Промыслу угодно было пресѣчь рядъ драгоцѣнныхъ для насъ дней жизни Людовика Филиппа, то намъ должно было бы опасаться смутъ внутри и войны внѣ государства.“— По окончаніи рѣчи Г. Тьера, взошелъ на каѳедру министръ внутреннихъ дѣлъ, графъ Дюшатель, и опровергая возраженія предшествовавшаго оратора, предложилъ съ своей стороны противный первому проектъ, чтобы палата не соглашалась приступать къ соображенію отдѣльныхъ статьей проекта Г. Ремюза, но чтобы прямо и совершенно отринула оный. Большинство 232 голосовъ противъ 184, объявило себя въ пользу мнѣнія министра, и потому проектъ Г. Ремюза безъ дальнѣйшаго соображенія былъ отвергнутъ.

— Замѣчено, что Г. Тьеръ уже цѣлую недѣлю производилъ частыя совѣщанія со своими давнишними товарищами и начальниками благопріятствующей нынѣ ему части лѣвой стороны, а именно съ Г. Одиллонъ-Барро и Шамболемъ. Нынѣ уже извѣстно въ чемъ состоитъ дѣло; Г. Тьеръ своимъ постомъ, который онъ занялъ по причинѣ послѣдней своей рѣчи въ отношеніи престола, объявилъ рѣшительно, что по крайней мѣрѣ на этотъ разъ отказывается онъ отъ всякой надежды на полученіе кормила правленія.

— Здѣсь обнародованъ проектъ на новый журналъ *Revue diplomatique*. Журналъ этотъ будетъ издаваемъ великолѣпно, а разнощики, не только что будутъ одѣты въ ливрею съ галунами, но даже, какъ пишутъ въ одномъ изъ журналовъ, будутъ имѣть познанія въ словесности.

19 *Марта*.

Третьяго дня прибылъ сюда Г. Мартинезъ де ла Роза, испанскій посланникъ при французскомъ дворѣ.

— Изъ Альжиріи пишутъ, отъ 10 Марта, что Абдъэль-Кадеръ, узнавъ, что маршалъ Бюжо приближается къ горамъ Джурджуры, отправился въ стѣпь къ Уледъ-Наиламъ.

— Теперь составляется компанія для проведенія большаго канала изъ Парижа къ морю.

— Подъ вѣденіемъ дирекціи французскаго банка, будутъ учреждены филіальные банки въ Страсбургѣ, Валансьенѣ, Немѣ и Манѣ; кромѣ того, въ 16-ти главныхъ городахъ департаментовъ, которые до сихъ поръ не избраны, будутъ учреждены кредитныя заведенія.

powracać, których miano za zabitych lub za uwięzionych Co się tyczy samych powstańców, oprócz więźniów, których liczba dochodzi do 2 000, niema już ich zgoła w Galicyi; głoszą jednakże, że w Karpatach tuła się jeszcze kilka pojedyńczych band, gdzie głód i niedostatek zmuszą ich wkrótce zapewne oddać się w ręce sprawiedliwości. Poruszenie wojsk ku granicom Galicyi trwa ciągle. I tak, wczoraj, w skutku dwóch sztafet, otrzymanych w nocy z d. 5 na 6-ty, w Eperies, część tamecznéj załogi wyruszyła na północ. Usposobienie umysłów pomiędzy sławiańskiemi mieszkańcami w całych północnych Węgrzech, nie zostawia nic do życzenia.

Francya.

Paryż, 18 *marca*.

Na onegdajszém i wczorajszém posiedzeniu Izby Deputowanych, przedmiotem obrad był wniosek P. Remusat, względem niezgodności niektórych urzędów koronnych z obowiązkiem reprezentanta narodu. Komissya wyznaczona do roztrząśnienia rzeczonego wniosku, oświadczyła się za jego odrzuceniem, a sprawozdawca jéj P. Corne, usprawiedliwiał powody, którego ją do tego skłoniły. Po kilku mowach za i przeciw, zabrał głos P. Thiers, w którym popierając stanowczo wniosek P. Remusat, nalegał przedewszystkiem o przywrócenie czystości systematowi reprezentacyjnemu, i porównywając z tego względu Francyą z Anglią, zastanawiał się nad położeniem w jakiemby się znalazły oba te kraje, na przypadek śmierci panujących. ,,Gdyby Anglia utraciła swoję Królowę—rzekł P. Thiers.— smutne to wydarzenie, przejęłoby wszystkich boleścią, aleby nie wywołało żadnego politycznego wstrząśnienia. Przeciwnie, gdyby się podobało Opatrzności przeciąć pasmo drogich nam dni Ludwika Filipa, musielibyśmy się lękać niespokojności wewnątrz i wojny zewnętrznéj.“ — Po skończonéj mowie P. Thiers, zabrał głos Minister spraw wewnętrznych, Hr. Duchatel, i odpierając zarzuty poprzedniego mówcy, uczynił ze swojéj strony przeciwny wniosek, aby Izba nie przystępowała do rozbioru szczegółowych artykułów projektu P. Remusat, ale go z góry i całkiem odrzuciła. Większość 232 głosów przeciw 184, oświadczyła się za zdaniem Ministra, przez co wniosek P. Remusat bez dalszego rozbioru odrzucony został.

— Uważano, że P Thiers od tygodnia miewa częste narady ze swymi dawnymi ministeryalnymi kolegami i sprzewodzcami przychylnéj teraz dla niego części Lewéj Strony, mianowicie z PP. Odilon Barrot i Chambolle. Teraz rozwiązana jest zagadka; i P Thiers przez stanowisko, jakie w ostatniéj swéj mowie zajął względem tronu, objawił wyraźnie, że przynajmniéj na teraz wyrzeka się wszelkiéj nadziei dostania się do steru rządu.

— Ogłoszono tu prospekt nowego dziennika *Revue diplomatique*. Pismo to wychodzić będzie z wielkim przepychem, a roznosiciele nie tylko ubrani będą w liberyą galonowaną, ale muszą posiadać, jak jeden z dzienników utrzymuje, ukształcenie literackie.

Dnia 19 *marca*.

Zawczoraj zjechał tu P. Martinez de la Rosa, Poseł hiszpański przy dworze francuzkim.

— Donoszą z Algieru, pod dniem 10-m marca, że Abd-el-Kader, dowiedziawszy się o zbliżaniu Marszałka Bugeaud ku górom Dżurdżury, opuścił swoje stanowisko, i udał się na pustynią do Uled-Nailów.

— W téj chwili zbiera się towarzystwo, mające zamiar wykopać wielki kanał od Paryża do morza.

— Pod kierunkiem banku francuzkiego ustanowione będą banki filialne w Sztrasburgu, Valenciennes, Nimes i Mans; prócz tego w 16-tu miastach departamentowych, których jeszcze nie obrano, ustanowione będą zakłady kredytowe.

20 Марта.

Слышно, что Его Величество Король посѣтитъ въ нынѣшнемъ году нѣкоторые департаменты.

— Сегодня обнародована здѣсь слѣдующая телеграфическая депеша изъ Перпиньяна, отъ 18 Марта: „Сегодня прибылъ сюда пароходъ „Монтезума," вышедшій третьяго дня изъ Альжира. Отъ генерала Бара получено донесеніе, отъ 16 ч., что полковнику Камону удалось отбить близъ Богары добычу, захваченную непріятелемъ у союзныхъ съ нами племенъ. Генералъ Юсуфъ аттаковалъ Абд-эль-Кадера 13 го числа, въ 18 миляхъ отъ Затца, и захватилъ у него часть обоза и нѣсколько муловъ; самъ онъ едва успѣлъ спастись бѣгствомъ. Поручикъ Лакостъ и драгоманъ Леви были тяжело ранены. Маршала Бюжо ожидали въ Альжирѣ къ 17 или 18 числу с. м.

— Въ палатѣ перовъ продолжались пренія по проекту о тайныхъ фондахъ.

— По словамъ нѣсколькихъ французскихъ журналовъ, правительство наше, имѣетъ бдительный надзоръ за находящимися здѣсь Поляками; въ случаѣ, если который либо изъ нихъ уѣзжаетъ на время изъ Парижа, полиція, въ продолженіе отсутствія, каждодневно посылаетъ на его квартиру — узнавать, по какой надобности онъ выѣхалъ, и когда возвратится.

21 Марта.

Коммиссары палаты перовъ и депутатовъ, которые ѣздили въ Гавръ, для осмотра мѣста, на которомъ будутъ строиться укрѣпленія гавани, едва не сдѣлались жертвою несчастнаго случая, на желѣзной дорогѣ изъ Парижа въ Руанъ. Цѣпь вагоновъ близъ Баньерской станціи наѣхала на дилижансъ, который въ то время проѣзжалъ чрезъ дорогу. Въ одно мгновеніе дилижансъ былъ разбитъ въ дребезги, а изъ 22 пассажировъ, которые въ ономъ находились, одинъ убитъ до смерти, трое смертельно ранены, а 14 нѣсколько пострадали; четверо только остались невредимы. Коммиссары, принеся помощь раненымъ, отправились въ дальнѣйшій путь къ Гавру.

— Вчера, палата разсматривала проектъ Г. Ремильи, касательно подати съ собакъ. Г. Ремильи утверждалъ, что во Франціи находится полтора милліона собакъ, изъ числа коихъ, только пятая часть полезна, и потому предлагалъ, чтобы съ остальныхъ установлена была подать, но палата отринула этотъ проектъ значительнымъ большинствомъ.

— Вчера пріѣхалъ въ Парижъ полковникъ Тодъ, посланникъ Соединенныхъ Штатовъ при С. Петербургскомъ дворѣ.

— Генералъ Жакмино, главнокомандующій національною гвардіею съ сенскомъ департаментѣ, отдалъ приказъ, по поводу выбора новыхъ офицеровъ, въ которомъ предписываетъ добросовѣстно исполнять законъ о выборахъ, въ пользу лицъ извѣстныхъ преданностію къ монарху. Королевскимъ постановленіемъ, измѣнена форма мундира національной гвардіи, которая отнынѣ будетъ носить мундиръ линейныхъ полковъ.

22 Марта.

Въ палатѣ депутатовъ занимались вчера слушаніемъ объясненій министра внутреннихъ дѣлъ о томъ, —почему въ нѣкоторыхъ французскихъ городахъ донынѣ не преобразована національная гвардія? Г. Лакроссъ предлагалъ, чтобы министръ въ слѣдующее собраніе палатъ, представилъ отчетъ въ исполненіи 5 статьи постановленія отъ 22 Марта 1831 г. Собраніе голосовъ по сему предложенію отложено до слѣдующаго засѣданія.

— Число отправленныхъ въ Альжиръ войскъ, для усиленія тамошней арміи, простирается до 15,000 чел.: одной кавалеріи послано туда 8,000.

Англія

Лондонъ, 19 Марта.

Вчера, въ Букингамскомъ дворцѣ, подъ предсѣдательствомъ Королевы, было засѣданіе тайнаго совѣта. Виконтъ Каннингъ, который назначенъ директоромъ департамента лѣсовъ, исполнилъ присягу на званіе члена тайнаго совѣта, въ которомъ предоставлено ему мѣсто и голосъ.

— Вчера, въ Среду, по принятому обычаю, не было въ верхней палатѣ засѣданія; въ нижней же палатѣ, разсматривали билль, касательно заведенія въ Ирландіи госпиталей для больныхъ горячкою.

Dnia 20 marca.

Słychać, że Król w tym roku odbędzie podróż po departamentach.

— Ogłoszono tu następujące depesze telegraficzne z Perpignan, z dnia 18-go marca: „Dzisiaj zawinął tu statek parowy *Montezuma*, który zawczoraj odbił z Algieru. Jenerał Bar donosi, pod dniem 16-m b. m.: Półkownik Camon odebrał 7-go, pod Bogharem, łupy na naszych sprzymierzonych zdobyte. Jenerał Ju suf uderzył na Emira dnia 13-go, o mil 18-cie od Zabz, zabrał mu bagaże i muły, a sam Abd-el-Kader ledwie się uratował ucieczką. Porucznik Lacoste i tłumacz Levy odnieśli ciężkie rany. Marszałek Bugeaud spodziewany był w Algierze 17-go lub 18-go.

— Izba Parów zajmowała się dalszemi rozprawami nad projektem do prawa o tajemnych funduszach.

— Wedle wiadomości przez kilka pism francuzkich podanych, Rząd tutejszy zwraca najbaczniejsze oko na bawiących w Paryżu Polaków, tak dalece, iż jeżeli się który z nich oddali na czas niejaki z Paryża, policya udaje się w ciągu nieobecności codziennie do jego pomieszkania, aby się dowiedzieć, w jakim celu wyjechał i kiedy zamyśla powrócić.

Dnia 21 marca.

Komissarze Izby Parów i Deputowanych wysłani do Hawru, w celu obejrzenia na miejscu planu, gdzie mają być wzniesione warownie portu, o mało co nie stali się ofiarami smutnego przypadku, na drodze żelaznéj z Paryża do Rouen wiodącej. Szereg wagonów przy stacyi w Bannieres wpadł na dyliżans, który właśnie w téj chwili przez drogę przechodził. Dyliżans został w mgnieniu oka zgruchotany, a z 22-ch osób, które w nim się znajdowały, jedna została zabita na miejscu, 3 odniosły śmiertelne, a 14 lżejsze rany, cztéry zaś tylko uszły cało Komissarze Izby, udzieliwszy pomoc rannym, udali się w dalszą podróż do Hawru.

— Izba Deputowanych zajmowała się wczoraj projektem P. Remilly względem podatku od psów. P. Remilly utrzymywał, że we Francyi znajduje się półtora miliona tych zwierząt, z których tylko piąta część jest użyteczna; żądał zatém, aby od zbytkowych płacono podatek, ale Izba projekt ten znaczną większością odrzuciła.

— Półkownik Todd, dotychczasowy Poseł Stanów-Zjednoczonych przy dworze Petersburgskim, przybył wczoraj do Paryża.

— Jenerał Jacqueminot, naczelny wódz gwardyi narodowéj departamentu Sekwany, wydał obecnie, z powodu nowego wyboru oficerów, rozkaz dzienny, w którym zaleca sumienne wykonywanie prawa wyborów, na korzyść osób znanych z przywiązania do monarchii. Postanowieniem Królewskiem zmieniony został mundur gwardyi narodowéj, który odtąd będzie taki jak półków liniowych.

Dnia 22 marca.

Izba Deputowanych zajmowała się wczoraj interpellacyą Ministra spraw wewnętrznych, dla czego nie jest jeszcze reorganizowana gwardya narodowa w niektórych miastach Francyi. P. Lacrosse wniósł projekt, aby Minister pomieniony, na następnym posiedzeniu Izb, obowiązany był zdać sprawę z wykonania piątego artykułu prawa z d. 22 marca 1831 roku. Głosowanie nad tym wnioskiem odłożono do następnego posiedzenia.

— Posiłki wysłane do Algieryi wynoszą 15,000 ludzi: w liczbie téj mieści się 8,000 jazdy.

Anglia.

Londyn, 19 marca.

Wczoraj w pałacu Buckingham odbywała się tajna rada, pod przewodnictwem Królowéj. Wice-Hrabia Canning, mianowany dyrektorem lasów, złożył przysięgę na członka Tajnéj Rady, i otrzymał w niéj miejsce z głosem.

— Izba Wyższa, jak zwykle w każdą Środę, nie obradowała w dniu wczorajszym; w Izbie zaś Niższéj roztrząsano bil o zakładaniu w Irlandyi szpitali dla gorączkowych.

— Департаментъ финансовъ, особымъ постановленіемъ, разрѣшилъ, ввозъ въ Ирландію кукурузы, сарачинскаго пшена и гречневой крупы, со взносомъ пошлины по одному шиллингу съ квартера. Постановленіе это приводится уже въ исполненіе на Дублинской таможнѣ.

— Г. Невиль, принявшій мѣсто лорда казначейства, вторично избранъ членовъ нижней палаты отъ Виндсора.

— Слухи, будто правительство намѣревается отправить 3,000 войска, чрезъ Суэзъ въ Остъ-Индію, не заслуживаютъ вниманія. Египетскій Паша согласился пропустить войска, но съ тѣмъ, чтобы только половина оныхъ была вооружена.

20 Марта.

Вчера, въ Сенъ-Джемскомъ дворцѣ, былъ большой выходъ, на которомъ находились члены дипломатическаго корпуса, и многія знатныя особы.

— Въ журналѣ *Manchester Guardian* сообщаютъ, что Неаполитанское правительство намѣрено обнародовать новый таможенный тарифъ, въ которомъ пошлины на разные Англійскіе товары, будутъ значительно уменьшены. Говорятъ, что Король Неаполитанскій изъявилъ согласіе, чтобы уменьшены были сіи пошлины, и министерство издало вслѣдствіе сего новый тарифъ.

— Въ *Times* утверждаютъ, что по повелѣнію Короля Французовъ, дѣлаютъ большія приготовленія къ пріѣзду Королевы Викторіи; въ особенности замокъ Тріанонъ будетъ великолѣпно украшенъ.

— Въ *Globe* обращаютъ вниманіе на то обстоятельство, что непрочность сношеній съ Сѣверною Америкою, нисколько не удерживаетъ переселенія туда выходцевъ. Прошедшаго мѣсяца слишкомъ 400 переселенцевъ отплыло изъ Лондона въ Нью-Іоркъ, а вчера снова отправился туда корабль съ переселенцами, которыхъ было до 140 человѣкъ; они, по большой части, состоятъ изъ поселянъ Суффолькскаго и Норфолькскаго графствъ.

— Изъ Канады сообщаютъ, что тамъ производятся приготовленія къ защитѣ этой англійской колоніи, на случай войны Англіи съ Соединенными Штатами. Милиція будетъ усилена, армія получила новыя подкрѣпленія, и нѣсколько эскадроновъ конницы будутъ оберегать границу. Назначеніе военнаго лица, графа Каткарта, генералъ губернаторомъ англійскихъ владѣній въ Сѣверной Америкѣ доказываетъ, что англійское правительство признало необходимымъ приготовиться къ войнѣ.

— Изъ Буэносъ-Айреса сообщаютъ, что диктаторъ Розасъ, въ своемъ посланіи (рѣчи) къ аргентинскому законодательному собранію, отъ 27 Декабря, изъявилъ, по прежнему, желаніе оставить свой постъ, однако онъ надѣется, что его будутъ просить, чтобы онъ остался при своей должности.

Германія.

Франкфуртъ на Майнѣ, 16 Марта.

Вслѣдствіе послѣдняго мятежа Поляковъ, со стороны германскаго союза приняты мѣры предосторожности, какъ въ военномъ, такъ и въ полицейскомъ отношеніяхъ. На границахъ Франціи и Бельгіи, предосторожности сіи будутъ усилены, чтобы воспрепятствовать прибытію зловредныхъ эмиссаровъ, которые были главною причиною послѣднихъ смятеній.

Съ береговъ Рейна, 15 Марта.

Послѣдній мятежъ въ Герцогствѣ Познанскомъ и въ Галиціи не возбудилъ здѣсь ни малѣйшей симпатіи, и въ нѣкоторыхъ французскихъ журналахъ напрасно старались ее возбудить. Каждому благомыслящему жителю здѣшнему достаточно извѣстны и безпокойный образъ мыслей тамошнихъ выходцевъ, и благодѣянія правительства, подъ сѣнію котораго живутъ ихъ соотчичи. Утѣшительно слышать, что въ это важное время, превратные толки журналистовъ, должны были умолкнуть предъ справедливымъ мнѣніемъ публики.

Бельгія.

Брюссель, 23 Марта.

Въ журналѣ *Emancipation* пишутъ: „Все предвѣщаетъ, что министерскій кризисъ вскорѣ кончится: говорятъ, что г-нъ Рожье представилъ Королю слѣдующій проектъ для состава кабинета: Розье министръ внут-

— Urząd skarbowy, osobném postanowieniem, dozwolił wprowadzać do Irlandyi kukurydzę, ryż i grykę, za opłatą po-jednym szylingu od kwartera. Postanowienie to weszło już w wykonanie na komorze celnéj w Dublinie.

— P. Neuville, który przyjął miejsce Lorda skarbowego, został powtórnie obrany z Windsoru członkiem Izby Niższéj.

— Pogłoska, jakoby rząd miał zamiar wysłać 3,000 wojska przez Suez do Indyi wschodnich, nie zasługuje na uwagę. Basza Egiptu, jedynie pod tym warunkiem dozwolił przeprowadzić wojska, aby tylko połowa była w broń opatrzona.

Dnia 20 marca.

Wczoraj, w pałacu St-James, były wielkie pokoje u dworu, na których znajdowało się Ciało Dyplomatyczne i bardzo wielu znakomitych krajowców.

— *Manchester Guardian* donosi z Neapolu, że rząd tamtejszy ma ogłosić nową taryfę celną, w któréj cło od towarów angielskich będzie znacznie zmniejszone. Król miał się oświadczyć stanowczo za zmniejszeniem ceł; gabinet zatém postanowił rozwiązać tę kwestyą w duch u Monarchy.

— *Times* utrzymuje, że Król Francuzów czyni wielkie przygotowania na przyjęcie Królowéj angielskiéj; nadewszystko zamek Trianon najstaraniéj jest urządzany.

— *Globe* zwraca uwagę, że niepewność stosunków z Północną-Ameryką nie wstrzymuje bynajmniéj przenoszenia się tam ludności. W przeszłym miesiącu przeszło 400 wędrówców odpłynęło z Londynu do New-Yorku, a onegdaj znowu okręt mający na pokładzie 140 wędrówców odpłynął tamże. Są to po większéj części wieśniacy z hrabstw Suffolk i Norfolk.

— Donoszą z Kanady, że tam robią gorliwe przygotowania do obrony téj osady angielskiéj na przypadek wojny Anglii ze Stanami-Zjednoczonemi. Milicya ma być zorganizowaną i powiększoną, wojsko wzmocnione, a kilka szwadronów jazdy ma pilnować granicy. Mianowanie wojskowego, Hr. Cathcart, Jeneralnym Gubernatorem posiadłości angielskich w północnéj Ameryce, dowodzi, że rząd angielski uznał potrzebę przygotowania się do wojny.

— Z Buenos-Ayeres donoszą, że Dyktator Rosas w roczném swojém poselstwie (mowie) do prawodawstwa argentyńskiego, datowaném 27 grudnia, wynurzył znowu, tak jak zawsze, życzenie złożenia swego urzędu; spodziewa się jednak prośby, aby go jeszcze dłużéj zatrzymał.

Niemcy.

Frankfurt nad Menem, 16 marca.

W skutek ostatnich w Krakowie i Galicyi zamieszek, przedsięwzięto również ze strony Związku Niemieckiego środki ostróżności, tak pod względem militarnym, jak i policyjnym. Szczególniéj strzeżone będą granice francuzkie i belgijskie, aby przeszkodzić stamtąd napływowi szkodliwych emissaryuszów. Im bowiem głównie należy przypisać przyczynę ostatnich zaburzeń.

Od brzegów Renu, 15 marca.

Ostatni rokosz w Poznańskiem i Galicyi nie wzbudził tu najmniejszéj sympatyi i napróżno niektóre pisma francuzkie wywołać ją usiłowały. Każdy rozsądny mieszkaniec tutejszy zna równie dobrze niespokojnego ducha usuniętych z kraju emigrantów, oraz jak moralném i systematyczném jest postępowanie rządu, pod którego opieką ziomkowie ich się znajdują. Pocieszającém jest rzeczywiście, że w tak ważnych chwilach umilknąć musi przewrotne dziennikarzy rozumowanie przed sprawiedliwą opinią publiczną.

Belgia.

Bruxella, 23 marca.

Z *Emancipation*: „Wszystko wróży niebawne rozwiązanie przesilenia ministeryalnego: mówią bowiem, że P. Rogier przełożył Królowi następujący skład gabinetu: P. Rogier, Minister spraw wewnętrznych: P. Brouckere

ренныхъ дѣлъ; Литтихскій губернаторъ, г-нъ Брукеръ, министръ иностранныхъ дѣлъ; Г. Дельфосъ, министръ финансовъ; Г. Гофшмидтъ, министръ публичныхъ работъ, Г. Шазаль, военный министръ. Министерство юстиціи предлагаемо было депутату Г. Дельбгну и сенатору Госси, но ни одинъ изъ нихъ не хотѣлъ принять онаго. Г. Вандевейеръ не хотѣлъ войти въ составъ новаго министерства. „Въ журналѣ *Indépendance* сообщаютъ по сему предмету слѣдующее: „Говорятъ, что Г. Рожье согласился быть предсѣдателемъ кабинета, и что представитъ Королю въ скоромъ времени списокъ новыхъ министровъ.“

— Въ *Courier d'Anvers* напечатано: Къ министерскому перелому, присоединилась еще дипломатическая запутанность. Извѣстно изъ достовѣрнаго источника, что нѣтъ ни малѣйшей надежды на окончаніе договоровъ съ Нидерландами. Требованія Гагскаго кабинета такого рода, что дальнѣйшее пребываніе въ этой столицѣ Бельгійскаго повѣреннаго въ дѣлахъ, Г. Марсье, вовсе не нужно и безполезно. Уже наступило время, въ которое бельгійское правительство должно заговорить другимъ тономъ и предпринять рѣшительныя мѣры. Нидерландскій посланникъ въ Брюсселѣ объявляетъ каждому, кто хочетъ его слушать, что непріятельскія дѣйствія со стороны Голандіи вспыхнули бы даже и тогда, когда Бельгія не ограничила бы привиллегіи рованнаго привоза нидерландскаго кофе.

24 *Марта.*

Въ журналахъ: *Independance* и *Observateur* пишутъ, что Г. Рожье совершенно уже условился съ государственными людьми, которые вмѣстѣ съ нимъ будутъ составлять кабинетъ, и что мнѣнія его о политикѣ будутъ удовлетворительны для обѣихъ партій. Говорятъ, что министромъ юстиціи будетъ Г. Бавей, который до сихъ поръ состоялъ генеральнымъ прокуроромъ Брюсельскаго аппеляціоннаго суда; имена другихъ членовъ кабинета уже извѣстны.

Турція.

Константинополь, 4 *Февраля.*

Султанъ подарилъ городу Меккѣ полную библіотеку сочиненій, заключающихъ въ себѣ правила и обряды Исламизма. До сихъ поръ городъ этотъ, колыбель магометанства, не имѣлъ собственной библіотеки.

— По сіе время ни одинъ изъ Европейцевъ не могъ входить въ собственную библіотеку Султана. Решидъ Паша, желая доставить ученымъ облегченіе въ изслѣдованіяхъ, исходатайствовалъ разрѣшеніе Его Величества, чтобы это заведеніе было открыто для каждаго.

— Султанъ положилъ основать въ Константинополѣ музеумъ, въ который будетъ дозволенъ входъ всякому образованному человѣку.

— Несогласія между Персіею и Турціею уже улажены. Городъ Могамра отданъ Персіи, а г. Согабъ перешелъ къ Турціи. За удержаніе этого города, Порта обязана единственно усердному вліянію англійскаго посланника Сэръ Страдфорда Кэннинга.

— Городъ Филопополисъ содѣлался жертвою пламени; пожаръ истребилъ болѣе 2,500 домовъ.

4 *Марта.*

Два англійскіе купца Бети и Вильсонъ, предложили здѣшнему правительству основать банкъ съ капиталомъ въ 200,000 фунт. стерл., съ цѣлію поддерживать, за умѣренные проценты, промышленость и земледѣліе въ Турціи. Они требуютъ только отъ Порты удостовѣренія, что имъ дозволено будетъ взыскивать съ жителей свои капиталы судебнымъ порядкомъ.

— Г. Буркеней представилъ Портѣ ноту Г. Гизо, въ коей Франція требуетъ возстановленія одинаковой системы правленія въ ливанскихъ горахъ, имянно назначенія туда принца христіанской вѣры.

gubernator Leodyjski, Minister spraw zagranicznych: P. Delfosse, Minister skarbu: P. Hoffschmidt, Minister robót publicznych: P. Chazal, Minister wojny. Ministerstwo sprawiedliwości ofiarowano P. D'Elhougne, deputowanemu, i P. Haussy, senatorowi: ale żaden z nich go nie przyjął. P. Vandeweyer nie chce wejść do składu nowego gabinetu.“ Z *Indépendance*: „Mówią, że P. Rogier przyjął prezesostwo gabinetu, i że Królowi przedstawi niebawem listę nowych Ministrów.“

— W *Courier d'Anvers* czytamy: „Do ministeryalnego przesilenia przyłączyły się trudne dyplomatyczne zawikłania. Z wiarogodnego źródła dowiadujemy się, że niema żadnéj nadziei aby układy z Hollandyą przyszły do skutku. Wymagania gabinetu Haagskiego są tego rodzaju, że dłuższy pobyt w téj stolicy pełnomocnika belgijskiego, P. Mercier, jest bezużyteczny. Czas jest, aby rząd belgijski innym przemówił tonem i stanowcze przedsięwziął środki. Poseł hollenderski w Bruxelli oświadcza każdemu, kto go chce słuchać że kroki nieprzyjacielskie ze strony Hollandyi byłyby i tak wybuchły, chociażby nawet Belgia nie była ograniczyła uprzywilejowanego dowozu kawy hollenderskiéj.“

Dnia 24 *marca.*

Dzienniki: *Independance* i *Observateur* donoszą, że P. Rogier już się zupełnie porozumiał z mężami stanu, mającymi z nim razem utworzyć gabinet i że zasady jego polityki zadowolnią oba stronnictwa. Ministrem sprawiedliwości ma być P. Bavay, dotychczasowy prokurator jeneralny przy sądzie appelacyjnym w Bruxelli; imiona innych członków gabinetu już są wiadome.

Turcya.

Konstantynopol 25 *lutego*

Sułtan podarował świętemu miastu Mecce bibliotekę najzupełniejszą, składającą się z dzieł zawierających w sobie przepisy i dogmata Islamizmu. Dotychczas, miasto pomienione, będące kolébką wiary Mahometa, nie miało żadnéj biblioteki.

— Dotychczas żaden Europejczyk nie miał wstępu do prywatnéj biblioteki Sułtana; Reszyd-Basza chcąc uczonym zachodu otworzyć pole do badań naukowych, wyjednał pozwolenie u Monarchy, żeby ta dla każdego z nich otwartą była.

— Sułtan postanowił założyć w Konstantynopolu muzeum, do którego każdy ukształcony ma mieć wstęp wolny.

— Spory między Persyą a Turcyą już są załatwione. Miasto Mohamra zatrzymała Persya, Sohab zaś przeszło do Turcyi. Porta utrzymanie tego ostatniego miasta winna jest jedynie gorliwemu wpływowi Posła angielskiego, Sir Stratford Canning.

— Miasto Filopopolis stało się pastwą płomieni; zgorzało przeszło 2.500 domów.

Dnia 4 *marca.*

Dwaj kupcy Angielscy, PP. Beatie i Wilson, ofiarowali rządowi utworzenie banku z kapitałem 200.000 funt. szter. przeznaczonym na wspieranie, za umiarkowanym procentem, przemysłu i rolnictwa w Turcyi. Od Porty żądają tylko rękojmi, że dozwoli poddanych swoich zmuszać drogą prawną do zwrótu kapitałów.

— P. Bourqueney złożył Porcie notę P. Guizot, w któréj domaga się Francya przywrócenia jednakowego systematu rządu w górach Libanu, a to przez mianowanie Xięcia z rodziny chrześciańskiéj.

ВИЛЬНА. въ Тип. Ѳ. Гликсберга—Печ. позвол. 29-го Марта 1846 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ.*